

Arrest

nr. 52 352 van 3 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oezbeekse nationaliteit te zijn, op 9 juli 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 juni 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 28 juni 2010 beslist de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten te geven.

1.2. Dit is de bestreden beslissing, die hieronder wordt weergegeven.

"In uitvoering van de beslissing van de Minister van . / de gemachtigde van de Minister van Migratie- en asielbeleid wordt aan (R.R.) (...) van Oezbekistan, nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op

28.07.2010 (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen op datum van 17.10.2006

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet."

Deze beslissing is overeenkomstig artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980 vatbaar voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat ingediend moet worden, bij verzoekschrift, binnen de dertig dagen na de kennisgeving van deze beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van artikel 9bis, §1 en 62 van de vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de zorgvuldigheidsplicht, en artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (E.V.R.M.). Verder verwijt hij het bestuur een manifeste beoordelingsfout.

Verzoeker betoogt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing een manifeste beoordelingsfout begaat door hem mede te delen dat hij het grondgebied dient te verlaten. Aan iedere administratieve rechtshandeling moeten draagkrachtige motieven ten grondslag liggen. Zij is aldus gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid. Dit is hier niet op afdoende wijze gebeurd. De dienst Vreemdelingenzaken heeft geen rekening gehouden met alle voorhanden zijnde gegevens. Meer bepaald deelde verzoeker mee dat hij staatloos is. Hij heeft in zijn verzoekschrift duidelijk het volgende vermeld: "Daarenboven kan verzoeker niet terug naar Oezbekistan omdat de Oezbeekse wet voorziet dat onderdanen die meer dan 2 jaar hun land verlaten hebben, de nationaliteit van dit land verliezen. De verzoeker is derhalve zijn nationaliteit kwijt". De dienst Vreemdelingenzaken heeft hiermee geen rekening gehouden. Meer nog, de dienst Vreemdelingenzaken heeft hierop gewoonweg geen acht geslagen. Evident is de staatloosheid niet onbelangrijk omdat dit inhoudt dat de verzoeker geen actueel paspoort voor handen heeft. De staatloosheid is derhalve een reden voor vrijstelling van de verplichting om een paspoort voor te leggen. Aangezien de dienst Vreemdelingenzaken de beslissing van onontvankelijkheid in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet niet correct kan hebben gemotiveerd en deze beslissing verknocht is aan het uitwijzingsbevel dient ook het uitwijzingsbevel te worden vernietigd indien zou komen vast te staan dat de beslissing van onontvankelijkheid vernietigd dient te worden. De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig en maakt een manifeste schending uit van de hierboven beschreven principes en wetsbepalingen.

In zijn repliekmemoire volhardt verzoeker in de opgeworpen middelen.

2.2. Bij arrest nr. 52 351 van 3 december 2010 werd de beslissing van 17 juni 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet van verzoeker onontvankelijk werd verklaard, vernietigd. In deze beslissing wordt duidelijk het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten, zodat het bevel om het grondgebied te verlaten een gevolg is van deze weigeringsbeslissing. Voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer dient ook het bevel om het grondgebied te verlaten vernietigd te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 juni 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC